

Sygn. akt VI Gz 201/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Anna Harmata (spr.)

SO Marta Zalewska

Protokolant: Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 1 grudnia 2015 r., sygn. akt V GC 310/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód w złożonej w dniu 20 listopada 2015 r. apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 16 września 2015 r., zawarł wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że ani on ani jego pełnomocnik nie zostali zawiadomieni o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 2 września 2015 r., na której to nastąpiło odroczenie ogłoszenia wyroku na dzień 16 września 2015 r. O fakcie wydania wyroku dowiedzieli się dopiero w dniu 13 listopada 2015 r. w wyniku doręczenia odpisu apelacji pozwanego.

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie odmówił przywrócenia powodowi terminu do złożenia apelacji (I) oraz odrzucił apelację (II).

W uzasadnieniu podał, iż z treści elektronicznego potwierdzenia odbioru przesyłki sądowej, załączonego do akt sprawy po dniu złożeniu wniosku przez powoda o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, wynika, że pełnomocnik powoda adw. J. K. został zawiadomiony o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 2 września 2015 r. Zawiadomienie zostało doręczone w dniu 27 lipca 2015 r. na adres podany przez pełnomocnika, tj. L. (...) Na rozprawie tej Sąd odroczył ogłoszenie wyroku w trybie art. 326 § 1 k.p.c. Sąd nie informuje odrębnie o terminie odroczonego ogłoszenia wyroku. Pełnomocnik strony powodowej został w sposób prawidłowy zawiadomiony o terminie rozprawy z dnia 2 września 2015 r., zaś jego niestawiennictwo, jak również niestawiennictwo powoda, wynikało z autonomicznych decyzji stron. Tym samym, w ocenie Sądu Rejonowego, nie można uznać, że powód nie złożył apelacji w przepisany terminie z powodu okoliczności przez niego niezawinionych, skoro Sąd zapewnił stronie możliwość udziału w rozprawie

poprzedzającej bezpośrednio ogłoszenie wyrok i zapoznanie się z jego treścią, a zaniechania w tym zakresie nie były uwarunkowane działalnością Sądu, lecz strony powodowej. Powyższe uzasadniało oddalenie wniosku o przywrócenie terminu na podstawie art. 168 § 1 k.p.c. Odrzucenie apelacji (pkt. II) stanowiło konsekwencję oddalenia wniosku o przywrócenie terminu. Termin do złożenia apelacji przez stronę powodową (która nie składała wniosku o sporządzenie uzasadnienia) od wyroku z dnia 16 września 2015 r. upłynął bezskutecznie z dniem 7 października 2015 r. Apelacja z dnia 20 listopada 2015 r. jako spóźniona podlegała odrzuceniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 16 września 2015r.

Zaskarżonemu orzeczeniu powód zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia, a mający wpływ na jego treść poprzez uznanie, że powód i jego pełnomocnik zostali prawidłowo zawiadomieni przez Sąd o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 2 września 2015r. i na dzień 16 września 2015r.

W uzasadnieniu powyższego powód wskazał, że ani on ani jego pełnomocnik nie zostali zawiadomieni o terminie w.w. rozprawy. Z uzyskanej przez powoda informacji wynika, że zawiadomienie o terminie rozprawy zostało doręczone B. B. (1) która zamieszkuje w L. nr (...) tj. około 5 km od siedziby kancelarii pełnomocnika. Kancelaria pełnomocnika mieściła się w L. (...) w budynku wyłącznie biurowym, stanowiącym własność A. B., w którym to budynku pełnomocnik wynajmował również pomieszczenia na kancelarię. Przedstawiciele operatorów pocztowych niekiedy z tego powodu, że wiedzieli, iż A. B. i B. B. (1) są małżeństwem w sytuacjach gdy nie mogli doręczyć korespondencji w siedzibie kancelarii w budynku należącym do A. B., nie awizowali przesyłek adresowanych do kancelarii lecz zawoził je do miejsca zamieszkania B. B. (1) tj. pod adres L. (...). Pełnomocnik powoda nigdy i w żaden sposób nie upoważniał B. B. (1) do odbierania korespondencji kierowanej do kancelarii pełnomocnika funkcjonującej pod adresem L. (...), nigdy nie zatrudniał w swojej kancelarii w L. pracowników, ani też nie udzielał innym osobom pełnomocnictwa do odbioru korespondencji kierowanej do tej kancelarii. W dniu 14.05.2016r. w siedzibie firmy powoda doszło do spotkania pełnomocnika z B. B. (1) i w toku rozmowy pełnomocnik uzyskał informację, że wczesną jesienią ubiegłego roku była taka sytuacja, że odebrała ona powiadomienie „o jakiejś” rozprawie w R., odebranej przesyłki nikomu nie przekazywała bo nawet nie zwracała uwagi do kogo była adresowana.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie jest uzasadnione. Zarządzenie w przedmiocie wyznaczenia rozprawy na dzień 2.09.2015r. i zawiadomienia o tej rozprawie pełnomocnika powoda zostało wydane w dniu 11.05.2015r. (pkt. 4 zarządzenia k. 240). Zarządzenie to zostało wykonane w dniu 22.07.2015r. (zapisek k. 240). Do pełnomocnika powoda adwokata J. K. korespondencja w tym zakresie została skierowana na adres (...)-(...) L. (...). Sąd uzyskał elektroniczne potwierdzenie odbioru tejże korespondencji o treści: data odbioru 27-07-2015 odbiorca B. B. (2), doręczono dorosłemu domownikowi. Zawiadomienie o terminie rozprawy zostało więc skierowane na właściwy adres wskazany pozwem. Z pieczętki umieszczonej na pozwie w sposób wyraźny wynikał bowiem adres kancelarii adwokackiej pełnomocnika powoda jako L. (...).

Wbrew wnioskowi zażalenia korespondencja w sprawie nie była kierowana na adres, który stanowił przedmiot i istotę twierdzeń uzasadnienia zażalenia, a to L. (...). W zażaleniu tym pełnomocnik powoda twierdzi, iż jego kancelaria mieści się pod tym adresem i pod tym adresem nie mieszka B. B. (1), co dla niniejszej sprawy jest o tyle nieistotne, iż adres podany przez pełnomocnika jako adres jego kancelarii w pozwie, na który była kierowana w sprawie korespondencja zgodnie z tym wskazaniem i pod którym zresztą była odbierana w całym toku postępowania to adres L. (...).

Pod ten adres również został skierowana korespondencja w zakresie zawiadomienia pełnomocnika o terminie rozprawy w dniu 2.09.2015r.

Do dokonywania doręczeń pism sądowych profesjonalnym pełnomocnikom znajduje zastosowanie art. 138 kpc. Upoważnienie do odbioru pism sądowych jest czynnością, której dokonanie nie wymaga zachowania żadnej szczególnej formy i można o jego istnieniu wnioskować na podstawie innych czynności, zachowań osób, których to

dotyczy. Z elektronicznego potwierdzenia odbioru wynika (k. 366) że zawiadomienie o rozprawie na dzień 2.09.2015r. odebrała w dniu 27.07.2015r. B. B. (1). Skuteczne doręczenie pisma sądowego jego adresatowi nie zawsze musi polegać na odebraniu przesyłki bezpośrednio przez profesjonalnego pełnomocnika strony. Zgodnie z art. 138 par. 2 kpc dla adresata, którego doręczający nie zastanie w miejscu pracy można doręczyć pismo osobie upoważnionej do odbioru pism. Nie jest kwestionowane, że adres na który Sąd Rejonowy skierował przesyłkę adresowaną do pełnomocnika powoda, był adresem prawidłowo oznaczonym. Pod tym adresem zgodnie ze wskazaniem pieczęci na pozwie znajdowała się kancelaria pełnomocnika. W rezultacie ocena czy do skutecznego doręczenia pełnomocnikowi powoda zawiadomienia o rozprawie na dzień 2.09.2015r. doszło 27.07.2015r. (jak wynika z (...) k. 366) uzależniona jest od tego czy B. B. (1) (która potwierdziła odbiór przesyłki) była osobą upoważnioną do odbioru korespondencji przeznaczonej dla adwokata J. K., niezależnie zresztą od tego czy została w treści potwierdzenia odbioru określona jako dorosły domownik, czy też osoba upoważniona do odbioru. Co prawda pełnomocnik powoda w zażaleniu twierdzi, iż prowadzi kancelarię jednoosobowo, nigdy nie zatrudniał w swojej kancelarii pracowników ani nie udzielał innym osobom pełnomocnictwa do odbioru korespondencji kierowanej do tej kancelarii, w aktach sprawy znajdują się jednak inne zwrotne potwierdzenia odbioru pism sądowych (k. 196 , 208, 335), które zostały odebrane przez B. B. (1) określonej bądź jako dorosły domownik (k. 208,335), bądź jako upoważniony pracownik (k.196)) , przy czym symptomatycznym jest iż ostatecznie doręczenie miało miejsce już po oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji (k.335). Należy wnioskować więc iż niniejszy odbiór korespondencji stanowił normalny tok czynności i przez pełnomocnika powoda nie zostały podjęte żadne działania mające na celu wykluczenie odbioru przesyłek przez B. B. (1). Na marginesie wskazać należy, iż korespondencja skierowana do pełnomocnika na adres kancelarii była odbierana również przez inną osobę tj. A. B.. Upoważnienie do odbioru pism sądowych jest czynnością której dokonanie nie wymaga zachowania żadnej szczególnej formy i można o jego istnieniu wnioskować na podstawie innych czynności i zachowań osób, których to dotyczy (vide post. SN z dnia 22.06.2001 V CZ 85/01). Przepis art. 138 kpc pozwala na doręczenie pisma sądowego zastępczo posługując się domniemaniem, że pismo dotarło do rąk adresata. Jest to domniemanie wzruszalne. Wskazać jednak należy, iż aby wzruszyć niniejsze domniemanie nie wystarczą gołosłowne twierdzenia, koniecznym jest przedłożenie co najmniej środków uprawdopodobnienia. Rozpatrywane zażalenie natomiast ograniczając się do zaprzeczenia przymiotu B. B. (1) bądź jako dorosłego domownika, bądź jako osoby upoważnionej do odbioru, nie wskazywało żadnych środków uprawdopodobnienia i nie zawierało żadnych wniosków w tym zakresie. W zażaleniu nie złożono wniosków na okoliczność uprawdopodobnienia bądź wykazania miejsca zamieszkania B. B. (1), przyjętego sposobu i praktyki doręczania korespondencji, przyczyn i okoliczności odbierania tej korespondencji przez w/w choćby z treści jej zeznań i zeznań doręczyciela. W zażaleniu zresztą odnoszono się do odmiennego adresu (L. (...) nie L. (...)), twierdzenia zaś dotyczące konkretnego doręczenia dotyczyły doręczenia korespondencji, jak wskazał to pełnomocnik wczesną jesienią, a przedmiotowe doręczenie miało miejsce 27.07.2015r.

Zważywszy na powyższe należało uznać i podzielić w tym zakresie stanowisko Sądu Rejonowego, iż nastąpiło skuteczne zawiadomienie o terminie rozprawy w dniu 2.09.2015r. pełnomocnika powoda, a tym samym brak było podstaw dla przywrócenia terminu do wniesienia apelacji, w konsekwencji prawidłowym było odrzucenie apelacji jako spóźnionej, zważywszy na datę wydania wyroku 16.09.2015 i datę wniesienia apelacji 20.11.2015r .

Stąd orzeczono jak w sentencji na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 par. 2 kpc.

ZARZĄDZENIE

(...)

- (...)